

већъ одавна може бити употребљавана, и баштъ зато одъ ови одцеплѣна, или съ нѣима у без-
полезно ревнованѣ и неприятельско положеніе ставлѣна речъ. Поляци и Руси окану ће се ондакъ свои грчки, латински, французски, и шведски терминологія и технически изра-
жения у художеству и наукама, такова са чи-
сто Славянскимъ чрезъ Чехе одъ части доби-
венима и сготовлѣнимъ заменути, и тако за-
едно понятія и науке у унутарњи животъ на-
рода пресадити. — Са овомъ Узаймности
добѣће се и благогласіе у свакомъ нарѣчию,
еръ ће се суровость и тврдия речи едного
нарѣчія чрезъ већъ углађения изражения дру-
гогъ нарѣчія умекшати и угладити моћи, и
зато опетъ остае све наше, то естъ Славян-
ско. Пребациванѣ неко да ће мо на тай на-
чинъ нашъ ѣзикъ по русити, по полячити, по
чесити и т. д. као што таково пребациванѣ
нив Славянско, не заслужуе ништа друго не-
го да изсмеяно и презрено буде. Што е Сла-
вянско, ма гди было, наше е. Ово наше на
овай начинъ лако учинѣно поравнанѣ, будући
намъ ползу нашегъ матернѣгъ ѣзика предъ о-
чи ставля, и цену нѣгову познавати насъ учи,
съ друге ће насъ стране одъ преценѣнія нѣ-
гови преимущества сачувати, еръ управо е
непознаванѣ и ентузиазмусъ узрокъ, да насъ
оно, што е наше заслеплява, и до неправде
доводи. Нетреба дакле да презиремо и изсме-
явамо оно, што за наше уво добро не звечи